

РЕШЕНИЕ

№ 5727

гр. ...., 30.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря КРИСТИНА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА Гражданско дело
№ 20211110134766 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на Х. Х. Т. срещу М.Й.Д., с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

В исковата молба се поддържа, че с влязла в законна сила на ..... г. присъда на Софийски районен съд ответникът е признат за виновен в това, че на ..... часа, в град ....., на ул. „Професор Асен Златаров” № 17, в кафене, чрез нанасяне на удар с пълна бутилка с бира в областта на носа, е причинил на ищцата средна телесна повреда, изрязваща се в разместване и счупване на костите на носа с изместване на носната преграда наляво, което е реализирало медико- биологичния признак „постоянно разстройство на здравето, неопасно за жИ.та” - престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 НК, поради което му е определено наказание лишаване от свобода за срок от 4 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила, на основание чл. 66 НК. Изложени са подробни доводи, че вследствие на протИ.правното деяние на ответника ищцата е претърпяла имуществени и неимуществени вреди, описани в исковата молба и в молба-уточнение към нея от 04.09.2023 г. Съобразно изложеното е направено искане ответника да бъде осъден да заплати на Х. Х. Т. следните суми: 12 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от нея в следствие на описано в исковата молба негово виновно протИ.правно деяние, за което е налице влязла в сила присъда, както и сума в размер на 3 017,33 лв. – обезщетение за имуществени вреди, в пряка причинна връзка със същото деяние, включващи следните разходи: 2 950 лв., заплатена с нейни лични средства цена на втората по ред извършена й лицева операция в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД - ....., с оглед лечението на констатираните от лекарите увреждания, получени вследствие на нанесения удар в лицето от ответника: нарушена лицева асиметрия, поради деформация на носната пирамида, периорбитален хематом вляво, затруднено двустранно носно дишане, болка при натиск и палпация. Претендира

разноски.

В указания законоустановен срок по реда на чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, в който е заявено становище за неоснователност на предявените иски. Изложени са доводи, че ответникът е действал при условията на неизбежна отбрана. Релевирано е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Оспорва характера на твърдените неимуществени вреди и размера на претендираните имуществени такива, както и наличието на пряка причинно-следствена връзка между тях и деянието. Изложени са доводи, че цел на проведените оперативни интервенции на ищцата е било подобряване на нейния външен вид. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2, във вр. с чл. 12 ГПК, по свое убеждение намира за установено следното от фактическа страна:

От представената по делото влязла в сила на 05.02.2020 г. присъда от 20.01.2020 г. на Софийски районен съд по НОХД № ..... по описа на Софийски районен съд /СРС/ за 2019 г. /л. 69 и сл. от делото/ и съгласно нормата на чл. 300 ГПК, съдът, прие за установено, че ответникът – на 16.01.2018 г., около 19,00 часа, в град ....., ..., в кафене, чрез нанасяне на удар с пълна бутилка с бира в областта на носа е причинил средна телесна повреда на Х. Х. Т., изразяваща се в размествено счупване на костите на носа с изместване на носната преграда наляво, което травматично увреждане е реализирало медико-биологичния признак „Постоянно разстройство на здравето, неопасно за жи.та“ – престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 303 НПК и 129, ал.2, вр. ал.1 от НК вр. с чл. 58 а ал. 1 вр. с чл. 54 от НК му е определено наказание „лишаване от свобода“ в размер на шест месеца, намалено с една трета, и е осъден на наказание „лишаване от свобода“ в размер на четири месеца, изпълнението на което е отложено, основание чл. 66, ал. 1 от НК, за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

По делото е представено съдебно-медицинско удостоверение № 21.01/2018 г. /л. 11/, от което се установява, че на 21.01.2018 г. ищцата е прегледана от лекар по съдебна медицина и е установено от обективна страна следното: клепачите на двете ѝ очи са били обхванати от оток и интензивно кръвонасядане с мораво кафеникав цвят, носът ѝ е бил оточен, по дясната странична повърхност на гърба на носа и централно е имала кафеникаво кръвонасядане с размери 3,5/2,5 см, с напречно разположение на поголемия размер.

С допълнение към съдебномедицинско удостоверение № 21.01/2018г. е посочено, че на 02.10.2018г. е извършена нова оперативна интервенция на ищеца под обща интубационна анестезия с цел възстановяване на наличната лицева асиметрия и затрудненото носно дишане.

Представена е епикриза от 19.01.2018 г. /л. 16/, от която се установява, че ищцата е приета за болнично лечение на 17.01.2018 г. и е изписана на 19.01.2018 г. в .....“ ЕАД с окончателна диагноза: счупване на костите на носа – закрити и други повърхностни травми на клепача и околоочната област, като е претърпяла операция под обща анестезия за наместване на носните кости. Отражено е, че при приемането ѝ е била със затруднено дишане и е изписана с подобрение и в добро общо състояние.

Представена е и епикриза от 05.10.2018 г. /л. 17 от делото/, от която се установява, че ищцата е приета за болнично лечение на 02.10.2018 г. и е изписана на 05.10.2018 г. в .....“ ЕАД с окончателна диагноза: девиация на носната преграда, като е претърпяла операция под обща анестезия за наместване на носните кости. Отражено е, че при приемането ѝ в болничното заведение е била със затруднено дишане и е изписана с подобрение и в добро общо състояние.

Представени са амбулаторни листа от 07.03.2018 г. и от 13.03.2018 г., от които се установява, че ищцата е страдала от главоболие в посочения период във връзка с процесния инцидент.

Представен е амбулаторен лист от 27.09.2018 г. /л. 22/, от който се установява, че преди втората оперативна интервенция на ищцата е предписано лекарството Ксизал във връзка с данни за алергия към антибиотици.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на съдебно - медицинска експертиза /л. 86 и сл./, което съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено. В заключението на вещото лице посочва, че лечението при счупване на костите на носа и тяхното зарастване отнема около 10 – 15 дни, като отоците в областта на носа спадат за приблизително същото време. Пояснява, че окончателното оформяне на носа следствие на фактурата отнема средно около 8 – 10 месеца до една година, тъй като това е период, в който костите търпят биологично преустройство, след който не би следвало да има следи от счупване. Посочено е още, че епикризата от дата 05.10.2018 г. касае пластично-реконструктивна оперативна интервенция на носа, целяща корекция на затруднено носово дишане и кривина на носа. Посочено е, че към момента на прегледа по лицето на ищцата няма видими следи от оперативна интервенция по носа, дишането е нормално и липсва изкривяване на носа.

В открито съдебно заседание, проведено на 01.03.2024 г. /л. 92 – гръб от делото/ вещото лице уточнява, че причината за извършването на втората оперативна интервенция на 05.10.2018 г. е била изкривяване на хрущяла на носната преграда, което е било или вродено, или е съществувало преди нанасянето на удара от ответника. Фрактурата от нанесения удар се изразява в счупени костици на носната пирамида, които са били наместени сполучлИ. в първата операция на 18.01.2018 г.

От представената фактура № ..... и фискален бон към нея /л. 23/ е видно, че за извършеното повторно оперативно лечение ищцата е заплатила сумата от 2 950 лева. Представени са доказателства /л. 24 и сл./ и за плащане на следните суми - 17,40 лева, представляващи заплатени три броя потребителски такси – всяка по 5,80 лева за извършени прегледи в отделението по лицево - челюстна хирургия при „Н. И. Пирогов“ ЕАД, за която издадена фактура № ..... г., 41, 90 лв., представляваща цена на извършен преглед от д-р Ел.Д. и 8,03 лева, представляваща цената на преписано лекарство „Xysal“ (Ксизал).

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Е.И.К. /л. 75 от делото/, които съдът кредитира като логични и вътрешно последователни. От показанията на свидетелката се установява, че е видяла ищцата след инцидента и тя е изглеждала обезобразена. Свидетелката сочи, че се е грижила за нея в рамките на два месеца, в който период ищцата не искала да излиза, тъй като я е било страх от ответника. Тя била синя на цвят и имала две операции на носа. След първата операция не можела да диша и се наложило да се направи втора. Твърди, че към момента на разпита ѝ ищцата все още не се чувства добре и живее в постоянен страх.

По делото са събрани гласни доказателства и чрез разпита свидетеля С.М., които съдът също кредитира, като логични и вътрешно непротиворечиви, включително и като кореспондиращи с писмените доказателства по делото. Свидетелят сочи, че ищцата му се е обадила през месец март, 2018 г. и му е споделила, че иска да се видят. Соци, че е била в лошо състояние. В лявата страна била със синини и била силно депресирана и стресирана. Оплаквала се, че не може да диша и изпитвала болка и не се чувствала добре. За дишането не знаел да е имала проблем, но твърди, че изпитвала някакъв вид страх от случая. Когато разговаряли за нещо, както и да се въртели разговорите, все се стигало до момента с инцидента.

По делото е проведен разпит и на свидетеля Г.К. /л. 77 от делото/ във връзка с твърдяното съпричиняване на вредоносния резултат от ищцата. Твърди, че е бил в заведението по време на инцидента. Сочил, че ответникът бил до прозореца, а ищцата била на масата и пиела. Последата наругала ответника и лиснала чаша вино към него. След това взела една бутилка и искала да го удари, но той ѝ взел бутилката. Тя взела пепелник, който също ответника взел. Сочил и че ищцата е взела от някъде малка бутилка и искала да го удари по главата, но той /ответника/ се е предпазил и бутилката се върнала към нея. Свидетелят твърди, че е бил между двамата и се е опитвал да ги задържа, за да не се сбият. Твърди, че ищцата е била пиана и агресивна. Сочил, че си е тръгнал, като не е видял никой да удря никого. Съдът не кредитира показанията на свидетеля в частта, в която сочи, че си е тръгнал и не е видял никой да удря никого, тъй като протИ.речат на влязлата в сила присъда във връзка с инцидента. Показанията на свидетеля не се кредитират от настоящия съдебен състав и тъй като са вътрешно протИ.речиви - свидетелят сочи, че ответника се е опитвал да се предпази от бутилката с бира в ръцете на ищцата и тя се е върнала към него, което е житейски нелогично твърдение. Освен това, твърди, че е бил между тях, поради което е необяснимо как бутилката с бира се е „върнала“ и е ударила ищцата по носа, без да удари него, който твърди да е стоял между двамата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

По аргумент от разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.

Задължението за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане, възниква, когато е налице виновно действие или бездействие на ответника, от което са причинени вреди на ищеца, както и причинната връзка между тях. В доказателствена тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване, протИ.правното деяние на ответника /действие или бездействие/, твърдените имуществени и неимуществени вреди, както и причинната връзка между тях и протИ.правното виновно деяние. С оглед разпоредбата на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, вината се предполага до доказване на противното, като тази презумпция променя доказателствената тежест и задължението за установяване на обстоятелствата, които изключват вината, е възложено на ответника.

В процесния случай от събраните по делото доказателства се установява, че на посочената в исковата молба дата – 16.01.2018 г., ответникът е нанесъл удар на ищцата с пълна бутилка с бира в областта на носа и ѝ е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в разместено счупване на костите на носа с изместване на носната преграда наляво. Съгласно чл. 300 ГПК, представената по делото влязла в сила присъда от 20.01.2020 г. по НОХД № ..... по описа на СРС за 2019 г. /л. 69 от делото/, с която на ответника е наложено наказание „лишаване от свобода“, е задължителна за гражданския съд относно това дали е извършено деянието, неговата протИ.правност и виновността на дееца. Съдът е обвързан и от констатациите за настъпилите вредоносни последици и относно причинната връзка с деянието, тъй като те са елемент от състава на престъплението, за което е осъдено виновното лице.

В обобщение, съдът приема за установено по делото наличието на виновно протИ.правно поведение на ответника във връзка, с което са настъпили твърдените в исковата молба неимуществени вреди, по-конкретно, разместено счупване на носа на ищцата, вследствие на което същата е претърпяла болки, уплах, чувствала се унижена, чувствала е страх, както и наличието на повърхностни травми на клепача и околоочната област на ищцата, вследствие на процесното деяние на ответника.

От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-медицинска

експертиза, което съдът кредитира по гореизложените съображения, се установява пряка причинно-следствена връзка между протИ.правните действия на ответника и вредите, които ищцата е претърпяла по отношение на счупването на костите на носа с изместване на носната преграда наляво, което състояние е коригирано с извършването на първата оперативна интервенция на 18.01.2018 г.

От заключението на вещото лице, съдът намира, че липсва пряка-причинно следствена връзка между втората операция на 03.10.2018 г. и получените увреждания от установеното по делото протИ.правно деяние на ответника. С оглед разясненията на вещото лице, че обсъжданата операция касае старо или вродено изкривяване на носната преграда на ищцата, съдът намира, че е извършена с цел лечението на състояние, *което не е свързано с удара*, нанесен от ответника. Дори да има причинна връзка и с него, то *тя не е пряка и непосредствена*, доколкото негативните последици от процесното протИ.правно поведение на ответника е следвало да бъдат изцяло отстранени с първата операция, извършена на 18.01.2018 г. С оглед липсата на пряка-причинно следствена връзка между втората операция и протИ.правното деяние на Д., исковите претенции за имуществени вреди, описани в молбата-уточнение от 04.09.2023 г. /л. 57 от делото/, представляващи платени суми във връзка с нея: 2 950 лв. – заплатена от ищцата на 02.10.2018 г. втора операция в .....“ ЕАД във връзка с нарушена лицева симетрия поради деформация на носната пирамида и затруднено дишане, 17,40 лв. – заплатени три броя потребителски такси – всяка по 5,40 лв. за извършени прегледи в отделението по лицево-челюстна хирургия в ..... в периода преди втората операция, за които е издадена фактура от 05.10.2018 г., 41,91 лв. – заплатен преглед при д-р. Ел.Д. и платена потребителска такса за него и 8,03 лв. – цена на закупено лекарство „Ксизал“ във връзка с превенция на алергична реакция при втората оперативна интервенция, следва да бъдат отхвърлени изцяло, като неоснователни

Следователно, на обезщетение подлежат *единствено неимуществените вреди*, които ищцата е претърпяла в периода от нанасяне на удара до края възстановителния период след извършването на първата оперативна интервенция.

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Е.И.К. и С.М. /л. 75 и сл./ се установява, че в резултат на протИ.правното деяние на ответника на ищцата са причинени неимуществени вреди – болка, стрес, уплаха, депресия, страхувала се е да излиза. Тези увреждания не са били елемент от състава на престъплението, доколкото по характера си представляват реакция от преживяното. От представените медицински документи и изслушаното по делото заключение на съдебно-медицинска експертиза съдът намира за установено, че за възстановяване от травмите ищцата е претърпяла оперативна интервенция и е била хоспитализирана за три дни, включително, че е имала синини по лицето – повърхностни травми на клепача и околоочната област.

Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД - по справедлИ.ст от съда. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието "справедлИ.ст" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. При определяне на това заместващо обезщетение съдът взе предвид характеристиките на причинените от телесни увреждания, причинили болка и страдание, сравнително краткия болничен престой на ищцата в периода 17.01.2018 г. – 19.01.2018 г., наличието на претърпяна оперативна интервенция под

пълна анестезия на 18.01.2018 г. и свързаното с нея възстановяване, наличието на затруднено дишане до извършване на интервенцията /липсват данни при изписването да е имало такова/. Съдът съобрази и посочения сравнително кратък възстановителен период от вещото лице от около 10- 15 дни, но и данните че окончателното оформяне на носа отнема около 8-10 месеца до 1 година. На следващо място, съдът взе предвид и начина, по който са получени уврежданията и причинения вследствие на него уплах у ищцата – страх да не излиза близо два месеца от дома ѝ, включително и страх, който изпитва и към 21.12.2023 г. по сведения от разпитаните свидетели. Съдът съобрази и че деянието е осъществено на публично място и е умишлено, включително и възрастта на ищцата към датата на настъпване на инцидента. От изложеното по - горе настоящият съдебен състав намира, че адекватното заместващо обезщетение за болките и страданията и негативните емоции, преживени от ищцата, следва да бъде определено в размер на 4 800 лв., като предявената искова претенция следва да бъде отхвърлена за разликата над уважения до пълния предявен размер от 12 000 лв.

По възражението на ответника за съпричиняване:

Съгласно мотивите на тълкувателно решение № 1/2021г. на ОСГТК, когато за настъпилия вредоносен резултат има значение и поведението на пострадалия, то е основание за намаляване на дължимото от делинквента обезщетение на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД. В този смисъл в т. 7 от Постановление №17/1963г. на Пленума на Върховния съд на РБ също е възприето разбирането, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. Приносът на увредения като обективен елемент от съпричиняването може да се изрази в действие или бездействие. Последният не извършва непозволено увреждане, но съпричинява вредата тогава, когато е създал реална възможност за настъпването □ или е превърнал създадената от делинквента реална опасност в действителност. Пострадалият допринася за настъпване на вредата и в хипотезата, разгледана в т.7 от Тълкувателно решение №1/2014г. по тълкувателно дело №1/2014г. ОСТК на ВКС, „когато не е допринесъл за настъпване на събитието, но с поведението си е спомогнал за собственото си увреждане, респ. за увеличаване размера на вредата”. Поведението на пострадалия, допринесло за увреждането, е основание да не се възлага отговорност за целия вредоносен резултат на делинквента, а само за част от него и не поражда за съда право на свободна преценка дали да намали или не обезщетението.

Поведението на ищцата непосредствено преди удара не се установява като такова, което да допринесе или улесни получения удар с пълна бутилка с бира в областта на носа ѝ. Показанията на свидетеля Кузаров съдът не кредитира по гореизложените съображения относно констатираното вътрешно протИ.речие на същите и житейска нелогичност, включително и тъй като протИ.речат с останалия доказателствен матриал по делото. Предвид изложеното, съдът намира, че от ответника не е доказано, при условията на пълно и главно доказване по делото, релевираното възражение за съпричиняване от страна на ищцата. Не се установи и процесното протИ.правно поведение на ответника да е осъществено при условията на неизбежна отбрана.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат както ищеца, така и ответника. Ищецът претендира разноски съобразно представен списък по чл. 80 ГПК в общ размер на 1 500 лв., от които 300 лв. –депозит за вещо лице, 1200 лв. – платен адвокатски хонорар. Съобразно изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в общ размер на 479,44 лв., съразмерно с уважената част от исковете. Ответникът претендира разноски в размер на 500 лв. – платен в брой адвокатски хонорар. Съобразно изхода на спора, ищецът следва да бъде осъден да му

заплати разноски в общ размер на 340,18 лв., съразмерно с отхвърлената част от исквете.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да плати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски районен съд сума в размер на 192 лв., представляваща държавна такса, съразмерно с уважената част от исковата претенция.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Й. Д., ЕГН *****, с адрес: град ....., да заплати на Х. Х. Т., ЕГН *****, със съдебен адрес: град ....., ж.к. ...., на основание чл. 45, ал. 1 вр. с чл. 52 ЗЗД, сума в размер на 4 800 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания, уплах, стрес, синини на лицето и средна телесна повреда – разместено счупване на костите на носа с изместване на носната преграда наляво, причинени вследствие протИ.правно и виновно поведение на ответника на ..... ч., в град ....., на ....., изразяващо се в нанасяне на удар с пълна бутилка с бира в областта на носа на Х. Т., ведно със законна лихва върху главницата от 16.01.2018 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ**, като неоснователен, предявения иск в частта за разликата над сумата в размер на 4 800 лева до пълния предявен размер от 12 000 лв.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Х. Х. Т., ЕГН *****, със съдебен адрес: град ....., ж.к. ...., срещу М. Й. Д., ЕГН *****, с адрес: град ....., осъдителни иски с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за сума в размер на общо **3 017,33 лв.**, представляваща имуществени вреди вследствие протИ.правно и виновно поведение на ответника на ..... ч., в гр. ...., на ....., изразяващо се в нанасяне на удар с пълна бутилка с бира в областта на носа на Х. Т., включваща следните суми: 2 950 лв. – заплатена от ищцата на 02.10.2018 г. втора операция в .....“ ЕАД във връзка с нарушена лицева симетрия поради деформация на носната пирамида и затруднено дишане, 17,40 лв. – заплатени три броя потребителски такси – всяка по 5,40 лв. за извършени прегледи в отделението по лицево-челюстна хирургия в ....., за които е издадена фактура от 05.10.2018 г., 41,90 лв. – заплатен преглед при д-р. Ел.Д. и платена потребителска такса за него, 8,03 лв. – цена на закупено лекарство „Ксизал“, ведно със законна лихва от 18.01.2018 г. до окончателното изплащане на вземането, като неоснователни.

ОСЪЖДА М. Й. Д., ЕГН *****, с адрес: град ....., да заплати на Х. Х. Т., ЕГН *****, със съдебен адрес: град ....., ж.к. ...., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сума в размер на 479,44 лв., представляваща разноски по делото, съразмерно с уважената част от предявените иски.

ОСЪЖДА Х. Х. Т., ЕГН *****, със съдебен адрес: град ....., ж.к. ...., да плати на М. Й. Д., ЕГН *****, с адрес: град ....., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сума в размер на 340,18 лв., представляваща разноски по делото, съразмерно с отхвърлената част от предявените иски.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, М. Й. Д., ЕГН *****, с адрес: град ....., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски районен съд сума в размер на 192 лв., представляваща държавна такса, съразмерно с уважената част от исковата претенция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____